

**UCHWAŁA NR XXXIX/298/10  
RADY MIASTA KOSTRZYN NAD ODRĄ**

z dnia 28 stycznia 2010 roku

**w sprawie zmiany nazwy ulicy Aleksandra Zawadzkiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt.13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę ulicy Aleksandra Zawadzkiego na Tadeusza Zawadzkiego.

§ 2. Informacja zawierająca charakterystykę postaci Tadeusza Zawadzkiego (nowego patrona ulicy) stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego, z mocą obowiązującą od 01 stycznia 2011 roku.

Przewodniczący Rady Miasta

Marek Tatarewicz

## **Tadeusz Zawadzki**

Urodził się 24 stycznia 1921 r. w Warszawie. Należał do 23 Warszawskiej Drużyny Harcerzy imienia Bolesława Chrobrego. Od początku II wojny światowej czynnie zaangażował się w działalność konspiracyjną. Pod koniec 1939 roku uczestniczył w akcjach sabotażowych PLAN (Polska Ludowa Akcja Niepodległościowa).

Wiosną 1941 roku razem ze swoją drużyną wszedł w skład Szarych Szeregów. Rozpoczęła się jego brawurowa działalność w założonej przez Aleksandra Kamińskiego Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”. W 1942 roku otrzymał stopień podharcmistrza. W noc sylwestrową 1942/43 brał udział w akcji Wieniec II, a 16 stycznia 1943 roku dowodził wykonaniem wyroku na Ludwiku Herbercie, który współpracował z Gestapo.

26 marca 1943 roku przyczynił się do przeprowadzenia operacji Meksyk II, bardziej znanej jako akcja pod Arsenalem. W jej wyniku uwolniono z rąk Gestapo Jana Bytnara „Rudego” i 20 innych więźniów. Za udział w tej akcji odznaczony został po raz pierwszy Krzyżem Walecznych. Po raz drugi otrzymał go pośmiertnie we wrześniu 1943 roku.

Kolejną spektakularną akcją dowodził pod Celestynowem, gdzie uwolniono więźniów politycznych przewożonych z lubelskiego Zamku do Auschwitz. Za ten wyczyn otrzymał krzyż Virtuti Militari V klasy. Następnie dowodził operacją wysadzenia mostu pod Czarnocinem w nocy z 5/6 czerwca 1943 roku.

Ostatnią akcją, w której wziął udział był atak na strażnicę Grenzschutzu w Sieczychach koło Wyszkowa (sierpień 1943). Przy próbie wdarcia się do budynku niemiecka kula śmiertelnie raniła Tadeusza Zawadzkiego „Zośkę”. Został pochowany trzy dni później na Wojskowych Powązkach. Spoczął u boku swoich przyjaciół Jana Bytnara „Rudego” i Macieja Aleksego Dawidowskiego „Alka”.